

هوالطیف

سلامت معنوی

تاریخ: خرداد ماه ۱۳۹۴

سال دوم شماره ۱۵

دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس - اداره سلامت معنوی

شکر آنست که نعمتی که خدای - عز و جل - تو را داده است ، بدان نعمت در وی عاصی
نشوی و نعمت او را سرمایه معصیت نسازی

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
آیه (۲۴) سورة النور

روزی که علیه ایشان زبان ها و دست ها و پاهایشان گواهی دهند به آنچه کرده اند.

سایلی بنشست در پیش جنید
گفت ای صید خدا، بی هیچ قید
خوش دلی مردکی حاصل بود؟
گفت آن ساعت که او در دل بود

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ (سوره واقعه)

بی دلی، در همه احوال، خدا با او بود
او نمی دیدش و از دور "خدایا" می کرد

"حافظ"

خوشا به حال آنهایی که ارواحشان با خدا باشد و بدن‌هایشان در دنیا «أَبْدَانُهُمْ فِي الدُّنْيَا». آن وقت بدنمان هم در دنیا خوب کار می‌کند! فرزند می‌رود و به هر کس که می‌رسد می‌گوید بله، چشم، علی عینی. چون خرج او از کیسه‌ی صاحبخانه است. این میهمان از کیسه‌ی صاحبخانه مدام خرج می‌کند. وه که چقدر خراج است. به هر کسی که گرفتاری دارد می‌گوید نَعَمْ ، علی عینی!

صاحبخانه هم ضامن است که هر کس به او رجوع کرد او حاجتش را بدهد. خرج که از کیسه‌ی صاحبخانه باشد ، حاتم طائی شدن خیلی آسان است

بله ، وقتی که او را دید دیگر همه‌ی حواسش به اوست . بدنش در دنیا است اما روحش معلق به عزّ قدس اوست. معلق مثل این چراغ‌هایی است که الآن نورشان سرازیر است

خداوند ارواح مؤمنین را در عزّ قدس می‌برد، یک جایی که خیلی بلند و زیباست. عرش است، «مُحَدِّقِينَ بَعْرَ شَيْءٍ». در آنجا که خوب‌ها همه نزد پروردگارشان نشسته‌اند

أَرْوَاحُهُمْ مَعْلَقَةٌ فِي عِزِّ قَدْسِهِ وَ أَبْدَانُهُمْ فِي الدُّنْيَا
ارواح آنها در عزّ قدس معلق است و بدن‌هایشان در دنیا است

طوبی محبت، کتاب پنجم، صفحه ۸۱
حاج محمد اسماعیل دولابی

ای دوست قبول کن و جانم بستان
مستم کن و زهر دو جهانم بستان
با هر چه دلم قرار گیرد بی تو
آتش به من اندر زن و آنم بستان
مولانا

بدان که سحر دنیا آن است که خویشتن را به تو نماید چنان که تو پنداری که وی خود ساکن است و با تو قرار گرفته در حالی که وی از تو
بر دوام گریزان است ولیکن به تدریج و ذره ذره حرکت می کند. و مثل وی چون سایه ای است که در وی نگری: ساکن نماید، و وی بر دوام
همی رود. و معلوم است که عمر تو چنین است: بر دوام می رود، و به تدریج هر لحظه کمتر می شود. و آن دنیا است که از تو می گریزد و ترا
وداع می کند، و تو از آن بی خبر!
امام محمد غزالی

زاهدی گفت:

روزی به گورستان رفتم و بهلول را در آن جا دیدم. پرسیدمش اینجا چه میکنی؟ گفت: با مردمانی همنشینی همی کنم که آزارم نمی
دهند، اگر از عقبی غافل شوم یادآوریم می کنند، و اگر غایب شوم غیبتم نمی کنند.
"کشکول شیخ بهایی"

امام کاظم علیه السلام فرمودند:

لیس منا من لم يحاسب نفسه في كل يوم. فإن عمل حسنا إستزاد الله منه وإن عمل سيئا استغفر الله و تاب إليه.
از ما نیست هر کس هر روز محاسبه ی نفس نکند (و از خود برای کارهایی که در آن روز کرده است، حساب نکشد)
تا اگر کار نیکی کرده است بر آن بیفزاید و اگر کار بدی کرده است به درگاه خدا توبه کند.

تحف العقول، حدیث ۲۹۲

ای خداوند سپیده دم ای خداوند سحرگاه
مرا در ظلمت جهالت رها نکن
به تو پناه می برم تا که قدر خود را بیابم
و راه خود را بسوی نور دریابم

کمال حسن محبت یسین
نه عیب و گناه
که هر که بی همنراقت
به عیب نظر کند

حافظ